

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 279/09-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. septembra 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošikovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti L. M., P., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 273/2001, za účasti Okresného súdu Prešov, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo L. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 15 C 273/2001 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Prešov prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 273/2001 konal bez zbytočných prietahov.
3. L. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € [slovom dvetisícpäťsto eur (75 315 Sk)], ktoré jej je Okresný súd Prešov povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Prešov je povinný uhradiť L. M. trovy konania v sume 438,57 € [slovom štyristotridsaťosem eur a päťdesiatšesť centov (13 212,36 Sk)] na účet jej právnej zástupkyne JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júla 2009 doručená sťažnosť L. M., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 273/2001.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 13. novembra 2001 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“). Predmetná vec je vedená okresným súdom pod sp. zn. 15 C 273/2001. Sťažovateľka uvádza, že predmetné konanie nebolo po 7 rokoch a 7 mesiacoch právoplatne skončené, dokonca vo veci nebolo dosiaľ vydané žiadne meritórne rozhodnutie, a postup okresného súdu považuje za „celkom zjavne neefektívny“.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezhom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľky

- na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a

- právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru, bolo postupom Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 15 C 273/2001 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Prešov konal vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15 C 273/2001 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Prešov pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľky.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 6. 000,- Eur.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 279/09-11 zo 7. augusta 2009 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľky a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľky a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení č. 1 SprO 1261/2009 z 26. augusta 2009, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 2. septembra 2009, uviedol stručný prehľad úkonov súdu a poukázal na skutočnosť, že v priebehu konania bol okresným súdom poskytnutý priestor účastníkom na mimosúdne vyriešenie sporu na žiadosť samotných účastníkov, ako aj na to, že v priebehu konania došlo šesťkrát k zmene zákonného sudcu, čo malo negatívny vplyv na doterajší priebeh konania.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v stanovisku z 8. septembra 2009, ktorým reagovala na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 26. augusta 2009, uviedla: „*Vyjadrenie predsedu Okresného súdu v Prešove zo dňa 26. 8. 2009 neobsahuje žiadne argumenty, ktoré by boli schopné spochybníť presvedčenie sťažovateľky, že v jej veci vedenej na OS v Prešove pod sp. zn. 15 C 273/2001 dochádza ku zbytočným prieťahom a že toto konanie trvá neprimerane dlho.*“ Ďalej poukázala na skutočnosť, že súd je povinný organizovať svoju prácu efektívne tak, aby súdne konanie viedlo bez zbytočných prieťahov k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. V súvislosti s argumentom predsedu okresného súdu týkajúcim sa opakovanej zmeny zákonného sudcu poukázala na konštantnú judikatúru ústavného súdu, z ktorej vyplýva, že personálne problémy súdu nie sú okolnosťami, ktoré by súdu umožňovali zbaviť sa zodpovednosti za neprimerane dlhý čas konania, a treba ich pričítať na ťarchu súdu.

II.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 15 C 273/2001 ústavný súd zistil tento priebeh konania:

- sťažovateľka podala 13. novembra 2001 okresnému súdu návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 15 C 273/2001,

- okresný súd 10. septembra 2002 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu,

- pokynom z 28. januára 2003 zákonná sudkyňa zaslala návrh na vyjadrenie odporcovi,

- 10. júla 2003 okresný súd vo veci nariadil termín pojednávania na 18. september 2003,
- 16. septembra 2003 okresný súd účastníkom telefonicky oznámil zrušenie termínu pojednávania určeného na 18. september 2003 z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na porade v Trenčianskych Tepliciach,
- 23. septembra 2003 okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. október 2003, ktorý zákonná sudkyňa pokynom z 20. októbra 2003 zrušila a preložila ho na 4. december 2003 z dôvodu jej povinnej účasti na vopred neplánovanom seminári,
- pojednávanie konané 4. decembra 2003 bolo odročené na 29. január 2004 na základe žiadosti právnych zástupcov účastníkov z dôvodu pokusu o mimosúdne riešenie veci,
- pokynom z 21. januára 2004 nariadila zákonná sudkyňa preložiť pojednávanie nariadené na 29. január 2004 na 4. marec 2004 bez uvedenia dôvodu,
- pojednávanie uskutočnené 4. marca 2004 bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia návrhov na doplnenie dokazovania účastníkmi, ako aj z dôvodu vyžiadania informácií od Správy katastra v P. týkajúcich sa nehnuteľností vo vlastníctve odporcu,
- 21. februára 2005 nariadil okresný súd termín pojednávania na 14. marec 2005, ktoré bolo odročené na 2. máj 2005 z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,
- pojednávanie konané 2. mája 2005 bolo odročené na neurčito, pričom okresný súd poskytol účastníkom lehotu 30 dní na predloženie konkrétneho návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov,
- po urgencii okresného súdu z 21. júna 2005 účastníci oznámili, že k dohode medzi nimi nedošlo, okresný súd sa napriek tomu výzvou z 21. decembra 2005 informoval, či došlo k uzavretiu dohody medzi účastníkmi,
- 3. februára 2006 nariadil okresný súd termín pojednávania na 6. marec 2006, ktoré bolo odročené na 27. marec 2006 na základe žiadosti sťažovateľky z dôvodu práceneschopnosti jej právneho zástupcu,
- pojednávanie konané 27. marca 2006 bolo odročené na neurčito z dôvodu sťaže zákonnej sudkyne, pričom následne došlo k zmene zákonnej sudkyne (od 5. apríla 2006 sa zákonnou sudkyňou stala JUDr. E. S.),

- 11. apríla 2006 nariadil okresný súd termín pojednávania na 7. jún 2006 (odporca žiadal pojednávanie určené na 7. jún 2006 odročiť a zároveň vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne),

- pojednávanie určené na 7. jún 2006 bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia spisu Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o námietke zaujatosti (spis bol krajskému súdu predložený 14. júna 2006),

- krajský súd uznesením sp. zn. 11 NcC 2/06 z 20. júna 2006 vrátil vec okresnému súdu ako predčasne predloženú z dôvodu potreby doplnenia vyjadrenia zákonnej sudkyne k námietke zaujatosti,

- 4. júla 2006 bola právna vec sťažovateľky opätovne pridelená predchádzajúcej zákonnej sudkyňi JUDr. A. I.,

- 5. decembra 2006 došlo k ďalšej zmene zákonného sudcu, vec bola pridelená sudkyňi Mgr. A. V.,

- pokynom z 25. januára 2007 zákonná sudkyňa nariadila kancelárii vyžiadať správy z daňového úradu, katastrálneho úradu a z bánk,

- 5. apríla 2007 nariadil okresný súd termín pojednávania na 29. máj 2007, ktoré bolo odročené na 21. jún 2007 z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne odporcu,

- pojednávanie konané 21. júna 2007 bolo odročené na 27. september 2007 z dôvodu predloženia návrhov na doplnenie dokazovania účastníkmi,

- pojednávanie konané 27. septembra 2007 bolo odročené na neurčito z dôvodu vykonania ďalších dôkazov,

- 30. novembra 2007 zaslal okresný súd bankám výzvy týkajúce sa účtov sťažovateľky,

- od 17. decembra 2007 bola vec pridelená novej zákonnej sudkyňi JUDr. D. V.,

- 14. februára 2008 nariadil okresný súd termín pojednávania na 23. máj 2008, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu doplnenia dokazovania vrátane nariadenia znaleckého dokazovania na ocenenie nehnuteľnosti – garáže (znalecké dokazovanie znalcom Ing. V. bolo nariadené uznesením okresného súdu sp. zn. 15 C 273/2001 zo 4. júna 2008),

- 30. júna 2008 došlo k ďalšej zmene zákonného sudcu a vec bola opätovne pridelená Mgr. A. V.,

- okresný súd zaslal 9. júla 2008 spis znalcovi,

- právna zástupkyňa odporcu listom z 13. augusta 2008 oznámila okresnému súdu, že zrejme dôjde k uzavretiu mimosúdnej dohody medzi účastníkmi, a požiadala, aby znalec z tohto dôvodu nezačal pracovať na znaleckom posudku,
- okresný súd sa telefonicky 14. augusta 2008 dohodol so znalcom, že do 10. septembra 2008 nebude pokračovať v práci na posudku,
- znalec vrátil spis okresnému súdu 18. novembra 2008 na základe jeho žiadosti bez vypracovania posudku,
- sťažovateľka okresnému súdu 26. januára 2009 oznámila, že trvá na vyhotovení znaleckého posudku, ako aj na vykonaní ďalších v konaní navrhnutých dôkazov,
- okresný súd zaslal spis znalcovi 9. marca 2009 na vypracovanie posudku, keďže nedošlo k uzavretiu dohody medzi účastníkmi konania (znalec doručil posudok okresnému súdu 21. apríla 2009),
- uznesením sp. zn. 15 C 273/2001 z 26. mája 2009 okresný súd priznal znalcovi odmenu a následne 1. júna 2009 zaslal znalecký posudok na vyjadrenie odporcovi a 9. júla 2009 sťažovateľke,
- 17. júla 2009 nariadil okresný súd termín pojednávania na 12. november 2009.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 273/2001.

Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre

ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd zistil, že predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky, ktorým sa domáha vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov proti odporcovi, bývalému manželovi. Ústavný súd po preskúmaní spisovej dokumentácie konštatoval, že vec nie je po právnej ani skutkovej stránke zložitá. Rozhodovanie o žalobách o vyporiadanie BSM totiž patrí medzi štandardnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov, pričom ústavný súd zo spisu nezistil také skutočnosti, ktoré by signalizovali jej skutkovú zložitost'.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd konštatuje, že správanie sťažovateľky v predmetnom konaní pred okresným súdom neovplyvnilo negatívne jeho doterajšiu dĺžku. Sťažovateľka vždy reagovala na výzvy súdu a zúčastňovala sa či už osobne, alebo prostredníctvom právneho zástupcu na nariadených pojednávaniach.

Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd dospel k záveru, že v období od podania návrhu (13. november 2001) do 21. júna 2007 bola činnosť okresného súdu v namietanej veci nesústredená a neefektívna. V tejto súvislosti ústavný súd osobitne poukazuje na skutočnosť, že okresný súd nariadil doručiť návrh na začatie konania odporcovi na vyjadrenie až 28. januára 2003 a po prvýkrát vypočul účastníkov konania až na pojednávaní konanom 21. júna 2007. V ďalšom období ústavný súd hodnotil činnosť okresného súdu ako plynulú a efektívne smerujúcu k meritérnemu rozhodnutiu vo veci. Okresný súd nariadil aj znalecké dokazovanie na zistenie ceny nehnuteľnosti – garáže, avšak na základe žiadosti účastníkov konania bola

práca znalca na vypracovaní posudku pozastavená, keďže účastníci mali snahu o uzavretie mimosúdnej dohody. V tomto smere ústavný súd akceptoval argumentáciu predsedu okresného súdu uvedenú v jeho vyjadrení k sťažnosti z 26. augusta 2008. Po zaslaní znaleckého posudku účastníkom konania a doručení stanovísk účastníkov k znaleckému posudku okresný súd nariadil 17. júla 2009 termín pojednávania na 12. november 2009.

Námietku predsedu okresného súdu, ktorou poukazuje na časté zmeny sudcov, ktorí vec prerokovali, ústavný súd neakceptoval, pričom v tejto súvislosti poukázal na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, nezabavuje štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 172/02). Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu pracovných vecí či námietka častých personálnych zmien obsadenia tohto úseku a v tejto súvislosti neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatoval, že v období od napadnutia návrhu 13. novembra 2001 do 25. januára 2007 došlo v namietanom konaní k zbytočným prietahom spôsobeným neefektívnou a nesústredenou činnosťou okresného súdu, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd v tejto súvislosti uložil okresnému súdu povinnosť konať vo veci sp. zn. 15 C 273/2001 bez prietahov. Vzhľadom na takto uloženú povinnosť zároveň považoval už za nadbytočné zakázať okresnému súdu pokračovať v porušovaní označených práv sťažovateľky, a preto sťažnosti v tejto časti nevyhovel.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadostučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadostučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Sťažovateľka žiadala, aby jej bolo priznané finančné zadostučinenie v sume 6 000 € poukazujúc na neprimerane dlhú a ničím neospravedliteľnú dobu 7 rokov a 7 mesiacov konania, ktorá uplynula od podania návrhu okresnému súdu, ako aj skutočnosť, že *„Neprimeraná dĺžka konania ju tak obmedzuje v možnosti svoj majetok patriaci do BSM užívať, nakladať s ním a využívať ho na uspokojovanie svojich potrieb, aj potrieb svojho dieťaťa.“*

Pri určení primeraného finančného zadostučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým doterajšiu neprimeranú dĺžku namietaného konania, dĺžku obdobia, v ktorom došlo k zbytočným priesťahom, správanie sťažovateľky ako

účastníčky konania a povahu prerokúvanej veci, ktorá je predmetom posudzovaného konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadost'učinenia s'ťažovateľke v sume 2 500 € (75 315 Sk) primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania s'ťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia advokátkou JUDr. I. R. Ústavný súd pri priznaní úhrady trov konania vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2008, ktorá bola 20 950 Sk (695,41 €), keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2009. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie s'ťažnosti, vyjadrenie z 8. septembra 2009) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za každý úkon po 115,90 €, t. j. spolu 347,70 € a DPH (osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty z 24. januára 2005) v sume 66,06 €, čo spolu s režijným paušálom trikrát po 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 19 % daňou z pridanej hodnoty v sume 3,96 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 438,57 €. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne s'ťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2009